

मृगश्रि

मृगराजः, पुं, (मृगाणां पशूनां राजा अधिपतिः ।
“राजाहःसखिभ्यश्च” ५ । ४ । ६१ । इति
टच् ।) विंहः । इति शब्दरत्नावली । (यथा,
रघुवंशे । ६ । ३ ।

“शिलाविभङ्गेऽमृगराजशाव-
स्तुङ्गं नमोत्सङ्गमिवावरोह”

यात्रः । यथा, महाभारते । १ । १४१ । ३४ ।
“शृणु मे त्वं महाबाहो ! यद्वाक्यं मृषिकोऽत्रवैतु ।
धिग्बलं मृगराजस्य मयादायं मृगो हतः ।”

मृगराट्, [ङ] पुं, (राजते दीप्यतेऽसौ राज् +
क्रिप् । ततः मृगाणां राट् ।) विंहः । इति
शब्दरत्नावली । (यथा, शिशुपालवधे । ६ । १८ ।

“पतिते पतङ्गमृगराजि निज-
प्रतिविम्बरोषित इवानुनिधौ ।”

मृगराटिका, स्त्री, (मृग + रट् + ऋज् + स्त्रियां टाप्
अत इत्वच् ।) जीवन्ती । इति राजनिर्घण्टः ।

मृगरिपुः, पुं, (मृगाणां रिपुः ।) विंहः । इति
हलायुधः ।

मृगरोमजं, त्रि, (मृगाणां रोमभ्यो जायते इति ।
जन् + ङः । पशुषोमजातवल्गादि । तत्पठ्यायः ।
राङ्गवम् २ । इत्यमरः । २ । ६ । १११ ।

मृगलाङ्कनः, पुं, (मृगः लाङ्कनं चिह्नमस्य ।)
चक्रः । इति शब्दरत्नावली ।

मृगवल्गमः, पुं, (मृगाणां वल्गमः प्रियः ।) कुन्दर-
ल्लभम् । इति राजनिर्घण्टः ।

मृगवाहनः, पुं, (मृगो वाहनमस्येति ।) वायुः ।
इति जटाधरः ।

मृगस्यं, स्त्री, (मृगान् विधत्ति व्यञ्ज इति । व्यञ् +
“अन्वेष्यपि ह्यस्यते” ३ । २ । ४८ । इति
काशिकोक्त्वा अधिकारणे ङः ।) मृगया ।
इत्यमरः । २ । १० । २३ । (यथा, मार्कण्डेये ।
१२७ । १ ।

“कदाचिदाजपुत्रोऽसौ मृगस्यमचरद्द्वने ।”

मृगशिरः, [स्] स्त्री, (मृगस्येव शिरोऽस्य ।)
सप्तविंशतिगजान्तगतपञ्चमनक्षत्रम् । तत्प-
ठ्यायः । मृगश्रीर्षम् २ व्यायहायसी ३ ।
इत्यमरः । १ । ३ । २३ । (यथा, दृष्टवर्षं हिता-
याम् । १० । ५ ।

“मृगशिरसि वत्सयाजक-
यजमानार्थेनमध्यदेशाच्च ।”

तत्पु विज्ञानपदाकृति तारात्रयात्मकं चक्राधि-
दैवतम् । इति ज्योतिषम् । गगनमध्ये तस्योदये
कक्षाजस्य द्वात्रिंशत्पञ्चानि गतानि भवन्ति ।
यथा,—

“मृषिकाशनपदाकृतौ विधौ
षोममध्यमिलिते त्रितारके ।
शारदेन्दुसुखि । कन्यकोदया-
दौचक्षानलकलाः कजावति ।”

इति कालिदासकृतरात्रिलयनिरूपणम् ।

तत्र जातफलम् । यथा,—

“श्रासनाभ्यासरतो विनीतः
सदाशुरक्तो गुणिनां गुणेषु ।

मृगाङ्गः

भक्तानुपसङ्गहभरेण पूजैः
सम्भारोवर्त्ता मृगजन्मभागी ।”

इति कीडोप्रदीपः ।

मृगशिरा, स्त्री, (सर्वे सान्ना अकारान्तास्तेति
मृगशिरोऽदन्तः । मृगशिर + टाप् ।) मृग-
शिरोनक्षत्रम् । इति शब्दरत्नावली ।

मृगशिराः, [स्] पुं, (मृगस्येव शिरो यस्य ।)
मृगशिरोनक्षत्रम् । इत्यमरटीकायां राय-
सुकुटः ।

मृगश्रीर्षं, स्त्री, (मृगस्य श्रीर्षमिव श्रीर्षमस्य ।)
मृगशिरोनक्षत्रम् । इत्यमरः । (यथा, भाग-
वते । ५ । २३ । ६ ।

“तथैव मृगश्रीर्षादीन्मुद्गयनानि ।”

मृगश्रीर्षः, पुं, (मृगस्येव श्रीर्षोऽस्य ।) मृगशिरो-
नक्षत्रम् । इति कैचित् । इत्यमरटीकायां
भरतः ।

मृगश्रीर्षा, स्त्री, (मृगश्रीर्ष + टाप् ।) मृगशिरो-
नक्षत्रम् । इति त्रिकाण्डशेषोपाजितः । इत्यमर-
टीकायां भरतः । (यथा, दृष्टवर्षं हितायाम् ।
२१ । ६ ।

“मृगश्रीर्षाद्वा गभां मन्दफलाः पौषशुक्र-
जाताश्च ।”

मृगश्रीर्षा, [न्] पुं, (श्रीर्वस्य श्रीर्वन् इत्यादेशः ।
ततो मृगस्येव श्रीर्षास्य ।) मृगशिरोनक्षत्रम् ।
इति कैचित् । इत्यमरटीकायां भरतः ।

मृगा, स्त्री, (मृगः मृगमांसतुलः रघोर्गच्छि
व्यस्याः अर्शं चादिभ्योऽच् ।) सहदेवीकृता ।
इति राजनिर्घण्टः ।

मृगाची, स्त्री, (मृगस्येव अचि तद्वत्पुष्यं अचिञ्चो
वा व्यस्याः । अचि + “अच्योऽन्तरस्याम् ।”
५ । ४ । ७६ । इति अच् । स्त्रियां ङीष् ।)
विश्राजा । (यथास्याः पर्यायः ।

“ऐक्रीन्द्रवारुणी चिन्ना गवाची च गवाद्गनी ।

वारुणी चामराण्युक्ता वा विश्राजा महाफला ।

श्वेतपुष्या मृगाची च मृगेन्द्रारुण्यद्गवाद्गनी ।”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

मृगलोचनतुल्यनेत्रा स्त्री । इति मेदिनी । घे,
४४ । (यथा, कुन्दोमङ्गल्याम् । २ । ११ । ८ ।

“वल्गववेशा सररिपुर्नर्नि-
गोपमृगाचीकृततरतिपूर्णिः ।

वाञ्छितसिद्धौ प्रबलितपरस्यं
स्यादशुक्ला जगति न कस्य ।”

मृगाङ्गः, पुं, (मृगः अङ्गो यस्य ।) चक्रः ।
(यथा, नैवद्यचरिते । १ । ७८ ।

“विनिद्रपञ्चानिगतानिकैतवान्
मृगाङ्गचूडामखिवर्णनार्जितम् ।”

कर्पूरः । इत्यमरः । १ । ३ । १४ । वायुः ।
इति विश्वः । मृगचिह्नम् । चक्रे तच्चिह्नकारणं

यथा,—
“लोककृत्यामयं जन्म तवाङ्गे शृणुसंस्थितम् ।

न विदुः सोमदेवापि ये च नक्षत्रयोगिनः ।”
इति महाभारते हरिवंशः ।

मृगारा

यथा, दर्पणं प्राप्य पराट्टता नयनरक्षयो
योवास्थमेव सुखं दर्पणगतमिव पश्यन्ति एवं
चक्रमन्त्रं प्राप्य पराट्टतास्ते दूरत्वदीघात्
पृथिवीमन्त्ररूपामिव चक्रमन्त्रगततां पश्यन्ति
स एव चक्रे कण्डू इत्युपचर्यते । इति

तट्टीका । यन्मरोगस्य औषधविशेषः । यथा,
“स्वाप्तेन चर्म हेम मौक्तिकं द्विगुणं भवेत् ।

गन्धकस्तु समन्तेन रसपादस्तु टङ्गुः ।

सर्वं तद्गोचकं कृत्वा काञ्जिकेन विशोषयेत् ।

भास्के लवणपूर्णेऽथ पचेद् यामचतुष्टयम् ।

मृगाङ्गचक्रको ज्यैषो रोगराजनिहन्तनः ।”

अपि च ।

‘रसस्य भक्तयो हेम पिटीकत्वं प्रयोजयेत् ।

गुञ्जाचतुष्टयञ्चाप्यमरिचेर्भेचयेन्नरः’

इति मधुमती ।

(एतन्नामकौवधान्तरं यथा,—

“रसभक्तं हेमभक्तं तुल्यं गुञ्जाङ्गं द्वयम् ।

दोषं पुद्गाशुपानेन मृगाङ्गीर्यं चयापहः ।”

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंघे यन्माधिकारे ।)

मृगाणीपः, पुं, (मृगेः आजीवतीति । जीव् +
अच् ।) यात्रः । इत्यमरः । २ । १० । २१ ।

मृगाकृता, स्त्री, (मृगाकृतात् जायते इति ।
जन् + ङः + स्त्रियां टाप् ।) कसूरी । इति
राजनिर्घण्टः । (तयास्या विषयः ।

“यतैः समस्तैर्दिपलप्रमाथै-

राजोच सर्वे विधिना विपकम् ।

कर्पूरकाश्मीरमृगाकृताणां

चूर्णैकतानां त्रिपलप्रमाणम् ।”

इति भैषज्यमन्त्ररी वातरोगे मध्यमनारायण-
तये ।)

मृगात्, [ट्] पुं, स्त्री, (मृगान् अतीति । अट् +
क्रिप् ।) यात्रः । इति कैचित् ।

मृगादनः, पुं, (अतीति । अट् + लुट् ।) मृगस्य
अदनः ।) हृदयाद्यः । तत्पठ्यायः । तरसुः २ ।

इत्यमरः । २ । ५ । १२ । तसुः ३ तरसुः ४ तर-

सकः ५ । इति शब्दरत्नावली । दृष्टवर्षं कुरा-

कारे हृदयेऽपि च नेकदा इति ख्यातिः । इति
भरतः । चोता इति ख्यातिः । इत्युच्यते ।

मृगादनी, स्त्री, (मृगैरदति सृष्यतेऽसौ इति ।
अट् + कर्मणि ऋट् + स्त्रियां ङीष् ।) इन्द्र-

वारुणी । सहदेवी । मृगेन्द्राः । इति राज-
निर्घण्टः । (यथा,—

“श्रीरीषश्च महातिका जरातुम्नी मृगादनी ।”

इति गोविन्दविशारदकृतभैषज्यरत्नावल्याम्

कुलचिकित्सायाम् ।) हृदयाङ्गी च ।

मृगात्कः, पुं, (मृगाणां अन्तकः नाशकः ।)
चिन्त्रयात्रः । इति राजनिर्घण्टः ।

मृगारातिः, पुं, (मृगाणां अरातिः ।) कुकुरः ।
इति शब्दभाषा । मृगशत्रुः । यथा,—

“मार्गं मार्गं मृगयति मृगारातिरामे विरामे
श्लोकं श्लोकं गतयति गते जल्पये जल्पयेन ।”
इति महाभाष्यम् ।